

Országos Tanirodai Konferencia, Kiállítás és Vásár

Hogyan működnek a cégek?

Az Országos Tanirodai Konferenciát, Kiállítást és Vásárt idén Csongrádon rendezték meg április 15-17-én. Mindezekelőtt azok kedvéért, akik nem hallottak még erről, elmondanám, hogy mi is az a taniroda.

Tanirodán a diákok különböző cégeket alapíthatnak. Iskolánkban, a Vajda Péter Gimnázium és Szakközépiskolában, az irodavezető szakon tanulók (köztük én is), alapítottunk két fiktív céget, így az irodai tevékenység gyakorlati részét is el tudjuk sajátítani. Megtanuljuk, hogyan kell céget alapítani, számlákat, bizonylatokat kiállítani, és hogyan kell eladni a termékünket vagy szolgáltatásunkat.

Már kb. két hónappal a kiállítás előtt elkezdtünk készülni. Mindenki kivette a részét a munkából, még azok a társaink is, akik nem tudtak előjönni Csongrádra.

Először is ki kellett találnunk egy tevékenységi kört, majd hozzá egy cégnevet. Fő tevékenységünk a rendezvényszervezés volt, így lett a cégnevünk a tRENDI Gyakorló Kft. Vállaltunk még névjegykártya- és ültetőkártya-készítést, de még fénymásolást is. Sokat gondolkodtunk, hogyan lehetne földszíteni a standot (2x3 méter), amit kapunk. Végül úgy döntöttünk, hogy az arany és az iskolánkat is jelképező kék szín domináljon és foglalkozásunkat rengeteg lufival hangsúlyozzuk.

Az indulás napján a tanárnök, a négy kiállító és mi, a 6 látogató nagyon izgultunk, hogy semmit se felejtünk otthon, és minden rendben menjen. A megérkezés után rögtön elkezdtek díszíteni a standot. Ahogy közeledett az este, egyre több kiállító érkezett meg

és díszítették a standjukat. Miután elkészült a stand, elfoglaltuk szállásunkat, kicsit pihentünk, majd elmentünk egy közeli hangulatos étterembe. Vacsora után rögtön visszamentünk a kollégiumba, hogy kipihenjük magunkat a kiállítás előtt.

Kellett is a pihenés, mert másnap a 9-ór kezdődő megnyitó után este 6-ig talpon kellett lennünk és kiszolgáltatni a vásárlókat. Közben megnéztük a több, mint 50 másik kiállító standját is. Nagyon sok ötletes cég volt pl.: a Fakucak Kft., akik fából készült termékek eladásával foglalkoztak, Moulin Rouge Kft., akik táncoktatást vállaltak vagy a Tchaé Tattoo Kft., akik tetoválásokat készítettek és helyben tetőfestést is vállaltak. Sok kiállító érkezett külföldről. Romániából, Németországból és még Olaszországból is. Rengeteg látogató sétált a standok között és a cégek különböző apró ajándékokkal, akciókkal és nyereményjátékokkal csalogatták a vendéket. Mivel ez egy verseny is volt, számított az is, hogy hány megrendelése van a cégeknek. A zsűri arra is figyelt, hogy milyen a díszlet és a kiszolgálás (a mi standunk nagyon elnyerte tetszésüket). A fizetés természetesen nem valódi pénzzel történt, hanem egy ott kapott kártyával, amivel akár egy autót is lehetett venni a megfelelő cegnél. A mi cégünknek a névjegykártyának volt nagy kereslete (10 db-ot ajándékba elkészítettünk a vendékeknek). A sok megrendelést alig tudtuk teljesíteni, de a jó felkészítésnek köszönhetően minden rendben ment. A nap folyamán, a színpadon a cégek bemutatkozó műsorát láthattuk. Nagy sikere volt a kán-kán táncosoknak, a fürdőruha-bemutatóknak és a mazsorettszereplőknek is. Az egész napi sűrűség után elfáradtunk igaz, de mégis nagyon kellemesen telt a napunk. Nagyon örültünk, hogy igazgató úr, osztályfőnökünk és egy szaktanárunk is meglátogattak bennünket.

A második napon csak délig tartott a vásár. A kiállítás keretében a délutánt Őpusztaszeren tölthettük. Rengeteg szép és érdekes dolgot láttunk, az idő is ragyogó volt. Ebben a kellemes környezetben kipihenhettük a vásár fáradalmait. A kirándulás után este díszvacsorát és ismerkedési estet rendeztek a felkészítő tanárok és a diákok számára.

Az utolsó napi eredményhirdetésre csak a tanárnök és két kiállító maradt ott. Sok díjat kiosztottak és a legjobbnak a Hagyma Kft. bizonyult. Idén sajnos díjat nem kaptunk, de egyikünk sem bánja, mert rengeteg elismeréssel gazdagodtunk. Hála az égnek az iskolánknak, a támogatóinknak és azoknak, akik részt vettek a készülődésben, hogy elmehtünk a kiállításra.

Jövőre Cegléden rendezik meg a vásárt és az iskolánkból induló következő csapatnak átadjuk tapasztalatainkat, hogy még nagyobb sikerűk legyen, mint most nekünk. Ha már nem is kiállítóként, de biztosan elmegyek, mert nagyon nagy élmény.

Bedekovics Tímea

Székelyes barlangászok

Iskolánk 29 diákkal és két kísérő tanárral március 22-én, reggel 6 órakor indult Budapestre, a Párvölgyi barlangba egy izgalmas túrára. A pesti közlekedést átvétele 10 óra értünk a helyszínre. Kaptunk felszerelést, amibe egy „kipróbált” kezeslábas és egy sisak tartozott. A balesetvédelmi oktatás után három csoportra osztottak minket, és már bele is vághattunk a kalandba.

Először egy 8 méteres vaslétárral kellett lemászunk, ami elég csúszott, így a bevezető izgalom rögtön megvolt. Az első próbát eljutottunk, mikorra mindenki leért, megnyugodtunk, hogy a nehezén túl vagyunk. Am a túravezető felvilágosított: vannak még nehezebb részek is. Jó hangulatban, sokszor énekelve bujkáltunk, csúsztunk, másztunk a szűk alagutakon és réteken, bár néha a sisak is alig fért át a szűk nyílásokon. Meg is említhetjük, hogy vigyázzunk rá. A barlang plafon része néhol úgy nézett ki, mintha felbevágott labdák lettek volna odaragasztva. Mással a talaj volt

„macskaköves”, mint a régi pesti utcákon. Voltak termek, ahol előadásokat lehetett tartani, és régebben tartottak is. Na és persze a „könyvtár”, ahol a kövek úgy voltak elrepedezve, mint a polcra állított könyvek. Szinte hihetetlen, hogy milyen fantasztikus formákat tud produkálni a természet! A barlang mélysége 94 méter, ahol még kisebb tavacska is található. A három óráb felfedező utunk alatt mi 35 méterre jutottunk, ami egy tizeleteres ház magasságának felel meg. A sok élmény után azért mindenki elégedett, mikor újra megint a napfényt. Csodálatos élményekkel letünk gazdagabbak a Föld sötét mélyében. Mindenkinél csak ajánlani tudjuk, ha izgalmas, de szép és érdekes túrára vágyik. Hazafelé a buszon szinte mindenki elaludt, de legközelebb is megyünk. Gyertek Ti is! Ezúton szeretnénk megköszönni a Székely Mihály Szakképzésért Alapítványnak, hogy kirándulásunkat az utazási költség finanszírozásával támogatja. *Hanza Nikolett 11/A*

„Újrapapír”

Nem volt hülyeség régen az iskolákban a papírgyűjtések megszervezése és nem az manapság sem. Az újrahaznosított íráshoz dozó felület sok-sok fát megóv a kivágástól. Megtudtam, hogy hazánkban 58 kg papírt használunk fel fejenként évente. Talán nem is becsüljük már a fákat kellőképp, hiszen a Szlovák Általános Iskolában a Föld Napja alkalmából nyílt kiállítás egy gyerekrajzokkal körülvett írás ez hirdette: „A fákat az ember akkor szerette a legjobban, amikor még rajtuk élt.” Azért, hogy a gyerekek se idegenkedjenek a hulladékból készült környezetóvó megoldástól, ott a helyszínen kipróbálhatták a papírkészítést. Ezen felül beköltöztek a madarak, halak, teknősök, galambok, nyulak, giliszták, pókok, hörcsögök az aula első emeletére. (és mind élt) Kisfiám, mikor mentem érte, húsz kilométer/órás sebességgel húzott végig a folyosón kezemnél fogva. „Ezt látod kell anyá!” Milyen igaza volt... a naprendszer Föld típusú kőzetbolygói, Jupiter típusú gázbolygói mellett megtudtam, mi az a fénytárféta. Közetek, ásványok, természetkalauz könyvek között gyermeki alkotások, valamennyi a környezetvédelemre összpontosított mondanivalóval. De jó! Együtt teszünk természeti értékeink megóvása érdekében. Aztán jött a döbbenet: Az emberiség 8 halálós bűne, Konrad Lorenz megfogalmazásában. 2. pont: „A természetes életet elpusztítjuk, ami által nem csak a külső környezetet romboljuk le, amelyben élünk, hanem az ember önmagát is megfosztja a felette álló teremtés szépségének és nagyságának tiszteletétől.” Ez igaz, de én eddig csak szívtettem környezetemet, a rombolásért nem én vagyok a felelős, kicsit megnyugodtam. Óriási fehér papírlap, tetején a következő felirattal: Tied is ez a Föld. Véleményed, gondolatod át írhatod. Olvasgattam, mert az emlékkönyvben is olyan jó „csemegézni”. „Szép a Föld, de lehetne szebb is.” „Becsüld meg, amit szeretsz!” „Ne szemetelj!” – megszívlelendő,

igaz diákélmények. Nem messze a tanulók írásaitól egy újabb kijózanító gondolat: „Ha meghal az utolsó fa, kiszárad az utolsó folyó, kifogtató az utolsó halat, akkor megtudjuk, hogy a pénzzel nem lehet jóllakni.” Csak kísérletezzünk tovább ezzel a hulladék újrahaznosítással, én személy szerint szeretem a fákat is, a folyókat is, a halat meg főleg. Külön-külön is valamennyit, de együtt a leghatásosabbak. Szigeti Judit autódiktálta festő erdős, virágos tájképei és az azok alatt lévő csuhé kompozíciók a folyamatosan szóló madárcsicsérgés (bár egyszer egy varjú is bekörogott) ismét megnyugtattak. Nem hagyott nyugodni az a 8 bűnös pont, végigolvastam valamennyit. A 6-os úgy érzem hozzám és gyerekeimhez szól, rajtuk és a többi gyereken és anyukáján keresztül a környezetünk. Ezerünk egy olyan kritikus pontot, amikor már a fiatalabb generációknak nem csak azonosulnia nem sikerül az idősebbel, de azt kulturális értelemben nem képes megérteni...! Akkor ezért nem kedvelem a tuci-tuci zenét, nem értem miért lóg más gyereken térdig a nadrág ülepe, és miért volt jó a szomszéd néniének feszt a Páva Körrel mesélni. Idáig jutottunk? Fenyegette éreztem magam. Rám is illik az emberiség 8 halálós bűne közül az egyik. Tenem kell, hogy ezentúl ez ne így legyen! Ekkor találtam rá a vezér-gondolatra, ami életem motója is lehetne – bár nem én fogalmaztam meg... A világ roppant nagy, a rajta élő emberek száma végtelen. De figyelj csak a nevetésre, a kedves szavakra. Hagyd, hogy bátorságot öntsenek beléd – és cserébe ajándékozz meg minden életet törődéssel és gyengésséggel, reménnyel és örömmel!

Ez nem lehet csálás, a papiros beszél, mindenkinek ugyanazokat mondja, amit én ott felírtam. A papiros nem felejt semmit, hiszen a szó elszáll, az írás megmarad... akár újrafeldolgozott papíron is.

- Maya -

Elérhető céljaim vannak

Beszélgetés Medvegy Pálnéval, a Szlovák Általános Iskola, Óvoda és Diákotthon igazgatónőjével a Szent Gorazd Érdemremről

A kassai Nemzeti Színházban Martin Fronc a Szlovák Köztársaság Oktatási Minisztere adta át március 29-én Medvegy Pálné igazgatónőnek a Szlovák Köztársaság Szent Gorazd Pedagógiai Érdemremét. A szlovák iskola vezetője, a hazai pedagógusok közül elsőként vehette át a díjat, e jeles alkalomból gratuláltam, majd kérdéseket intéztem Zsuzsa nénihez, egykori tanárnőmhöz.

- Számított erre a kitüntetésre, volt ennek "előhíre"?

- Semmilyen forrásból nem kaptam híreket arra vonatkozóan, hogy készülöm kellene a díj átvételére, azt sem tudtam, hogy létezik ilyen. Egészen a díj átadását megelőző héttig. Hét nappal az esemény előtt érkezett a levél és közölték mikor és hol jelenjek meg, kit vihetek magammal. 2001-ben megkaptam a Magyar Köztársaság akkori miniszterelnökétől a Kisebbségért Díjat, ha ezt lehet előzménynek tekinteni.

- Indokolták valamivel, egyáltalán kell ahhoz magyarázatot fűzni ilyenkor, hogy miért kapta az érdemremet?

- Szlovákiában a rendszerváltás óta pedagógus napon – ami náluk március 28-án van – adják át a díjakat. A kitüntetettek között egyházi, állami és magániskolák, óvodák, általános iskolák, középiskolák, főiskolák valamint speciális oktatási intézmények pedagógusai szerepeltek. Igyekeztem intézményem pedagógusainak példát szolgáltatni. A tantestülettel csak azt várhatom el, amit magam is megteszek, nem kímélem önmagam.

- Minden nap látom, kora reggel Zsuzsa néni már bent van az iskolában, késő este még bent van. Gyakran hétvégén is itt áll az autója. Tanul, szervez, ír-

kokra és melyikre a legbúszkébb?

- Az emberi életben két fontos dolog van. A szakmai felkészültség és az emberiség. Minden ember annyit ér, amennyit embertársaiért képes tenni. Igyekszem megtölteni életem az idézet szerint: „A megtelt bizakalász szerényen a föld felé hajol, míg az éretlen helytűn fent hordja a fejét.”

Regi iskolám jelenti a munkahelyemet. Szerencsés helyzet, mint volt diák és tanár tisztában vagyok azzal, mire van szüksége a tanulóknak és mire a pedagógusnak, hiszen emlékszem rá. Csodálatos gyerekkort töltöttem az intézményben. A családdal együtt megtanított keményen dolgozni, erősnek lenni. Munkára és a bensős értékek fejlesztésére nevelt az iskola. Szeretett tanáraimra hálával emlékszem. Sajnos már kevesen élnek közülük, nyugdíjba vonultak, rokkantakká váltak. Velük kapcsolatban nem tiszta a lelkiismeretem. Az intézményért sokat teszek és tettem, de a hajdani pedagógusoknak csak akkor tudok segíteni, ha baj van.

- Ezért is ajánlotta fel a múlt ciklusban az Oktatási Bizottság tagjaként tiszteletdíjat a nyugdíjas pedagógusoknak?

- A mindennapok erős tempó diktálnak, nem marad mindennek idő, amire pedig száznék. - Munka vagy küldetés az Ön betöltött tisztség?

- A mindennapok erős tempó diktálnak, nem marad mindennek idő, amire pedig száznék.

- Munka vagy küldetés az Ön betöltött tisztség?

- Öröm. Nem szabad az órát nézni, mikor csepengetek már ki végre. A tantestület is ilyen, büszke vagyok rájuk. Egy tanárnak észre kell vennie a 310 gyerek közül, ha valamelyiknek baja van, a lelke fáj. Hálások érte a nebulók és nem élek vissza a helyzettel. Amikor szembe jön velem a folyosón, ismernem kell a gyereket és tudnom mik a negatív és pozitív tulajdonságai, mely területen kell őt fejleszteni, vagy kiemelt figyelemmel kísérni. Erre hivatottak tantestületünk pedagógusai is. A Pedagógiai Érdemrem legalább annyira az övék is, mint az enyém. Ez egy csapatmunka, a tanárok-szülők-diákok együttműködésével.

- Mikor elégedett?

Amikor eredményeket és sikereket tudok felmutatni. Amikor tudom a kudarc okát, mert analízálni is kell a történéseket. Amikor a tantestületem elégedett, ezek nélkül elkeseredett ember lennék.

- Elért mindent, amit egy igazgató csak remélhet. Aléptetés, bel-és külföldi elismerés. Vannak távlati céljai?

- Nem csak a holnapot kell látni, legalább 5 évre tervezni kell. Az információ nagy kincs ma világunkban. Mint az Országos Szlovák Önkormányzat Oktatási Bizottságának elnöke, az Oktatási Minisztérium Kisebbségi Bizottságának alelnöke lehetőségem van arra, hogy ezen minőségeimben, feladataim, céljaimat mint iskolai igazgató ezek tükrében tervezem. Mosolyogva teszi hozzá: Elérhető céljaim vannak.

Céljai eléréséhez (az olvasók nevében is) szívból sok sikert kívánok.

- Maya -
Fotó:
Erika Fajnorová